

Duna 1. rész

Élmények és látnivalók felsőfokon!

2017. július 23-29.

Ez a kirándulás nem tartozott a mindennapi utazások közé. Olyan célt tűztünk ki, mely sok honfitársunk fejében egész élete során ott motoszkál. Végigkísérni legnagyobb folyónk, a Duna útját a születésétől az elmúlásáig, azaz a Fekete-erdőtől a Fekete-tengerig, ami 2 888 km-t jelent. Ez olyan nagy távolság, amit egy alkalommal nem lehet bejárni, ezért 2017-ben a forrástól Mohácsig, az 1446-os folyam kilométerig (azaz szinte pontosan a feléig), míg 2018-ban a második szakaszon kísérjük végig.

Utunk folyamán nem csak a Dunát kísértük végig, hanem a magyar vonatkozású eseményeket, helyszíneket is felidéztük, megismertük az adott területek történelmét, kultúráját, művészetét, az ott tevékenykedett hírességeket. Természetesen a gasztronómia sem maradhatott ki.

A Duna a második leghosszabb folyam Európában a Volga után. A németországi Rajna–Majna–Duna-csatorna 1992-es megépítése óta részét képezi annak a 3500 km-es transzeurópai vízi útnak, amely az Északi-tenger melletti Rotterdamtól a Fekete-tenger melletti Sulináig ér.

A Duna a világ „legnemzetközibb” folyója; 10 országon halad át, vízgyűjtő területe pedig 7 további országot érint. Több jelentős település is emelkedik a partjain, köztük négy jelenlegi főváros: Bécs, Pozsony, Budapest és Belgrád.

A Duna eredetét máig vitatják. Vannak azonban tények, melyekkel nem lehet vitatkozni.

Egyik verzió szerint a Duna forrása Donaueschingenben a Fürstenberg kastély parkjában található. Ez természetesen a település idegenforgalmára nagy hatással van.

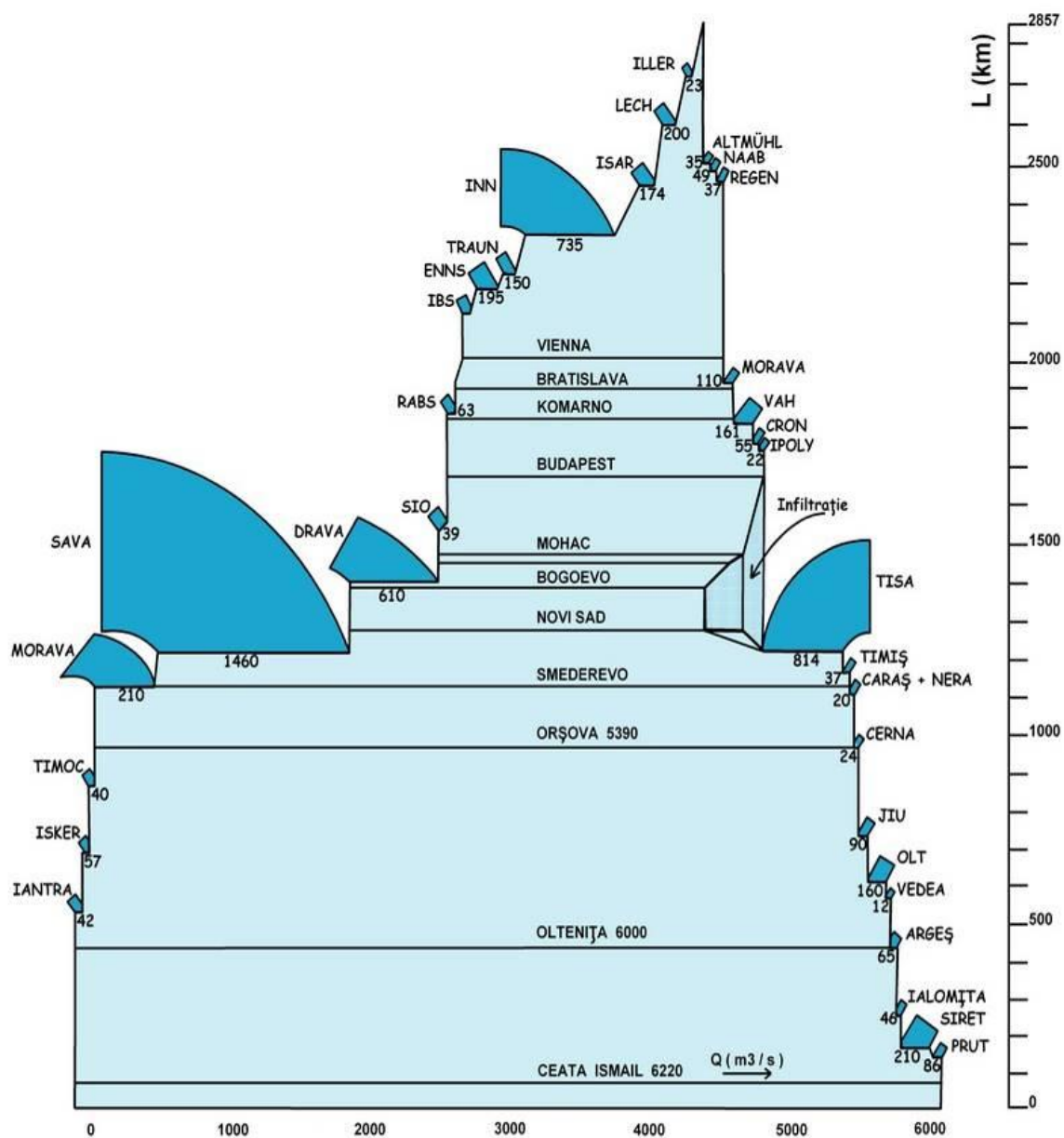
Hivatalosan a Duna nevet két patak összefolyásától viseli a folyó, ami szintén Donaueschingennél található. A kastélyparkban kiépített forrás a Brigach patakba ömlik. Ez később egyesül a Breg patakka. A kettő

találkozásától kezdve nevezik a patakot Dunának, tehát elvileg nincs forrása.

Egy folyó forrását mindig a legmesszebb lévő ág forrása határozza meg. E szerint a Breg patak forrása az igazi Duna forrás, mert a találkozás előtt már 45.9 km-t tett meg, míg a Brigach 40,2 km-t. Mindhárom verziót megtekintettük.

Mindenki eldönthette, hogy számára melyik a leghitelesebb.

A Duna és mellékfolyói vízhozamának összehasonlítása:

1. nap 2017. július 23. (vasárnap)

Az első nap utazással telt, rövid megállásokkal. Már ekkor ízelítőt kaphattunk a változatos tájból.

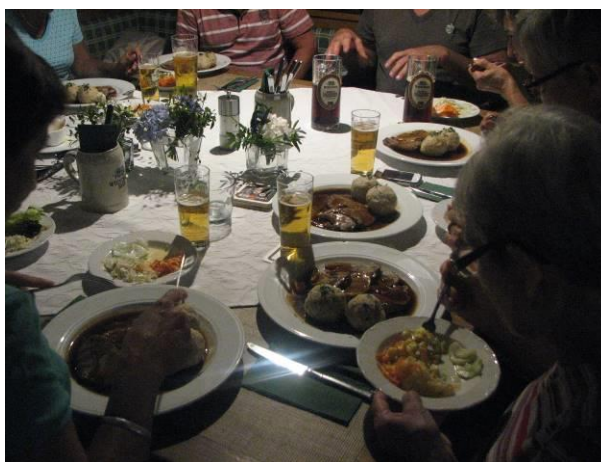

Az itthonról hozott gyümölcslevek és sütemények elkezdtek a közösségépítést. Kiosztásra kerültek az egyedi kitűzők és az esőkabátok, melyekre reméltük, nem lesz szükség.

Este érkezünk a pár éve elkészült szállodába, majd elfogyasztottuk az első külhoni vacsoránkat és megízlelhattuk az igazi német söröket, az igazi német kiszolgálással együtt.

2. nap 2017. július 24. (hétfő)

Reggeli, majd rendszeres megállásokkal folytatódott utazásunk a forrás irányába. Közben ebédre betértünk Friedrichshafenben a Restaurant zum Klosterwirt-be.

Ebéd utáni következő megállás már a Duna forrását jelentette a Furtwangenhez tartozó Donauquellé-ben

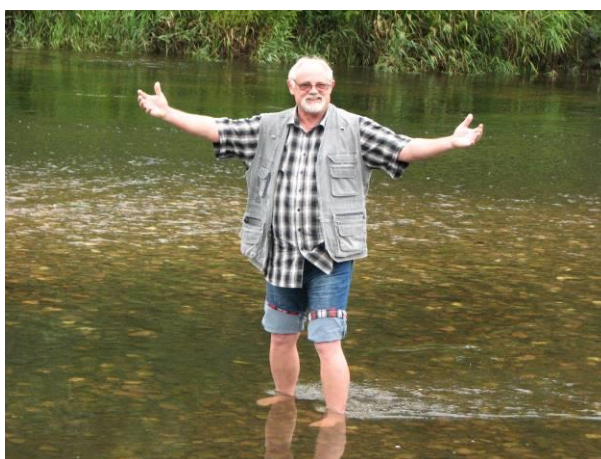

A Duna földrajzi és hidrológiai értelemben vett valódi forrása a Breg patak Furtwangen közelében eredő forrása, mely 1078 méter magasan a Fekete-erdőben található. A Brigachhal ellentétben ez a hosszabb és nagyobb vízhozamú forráság, ez indokolja, hogy a Duna valódi forrása legyen.

Itt elfogyasztottunk egy igazi Schwarzwaldbecher-t.

Mivel jött az eső, mi is indultunk tovább Donaueschingenbe, ahol a két patak, a Breg és a Brigach találkozik és megkapja a Duna nevet. Pár méter múlva pedig csatlakozik az első Dunába ömlő patak a Stille Musel. Természetesen ekkor már nem esett az eső ☺.

A kellemes hőfokú víz után nem hagyhattuk ki a turisztikai forrást sem.

A Brigach patak a St. Georgen nevű településen ered, a Fekete-erdőben, egy parasztház pincéjében. A patak Donaueschingennél már a felszín alatt folyik (búvópatak). A donaueschingeni kastélypark udvarán viszont újra a felszínre bukkan. A 15. századtól fogva úgy tartották, hogy ez a Duna forrása. A 18. században medencébe foglalt forrás ma nagyon népszerű a turisták körében

Következett a szállások elfoglalása és a vacsora, így ismét a gasztronómia került napirendre.

3. nap 2017. július 25. (kedd)

Reggeli után a Duna nyomába eredtünk, de hamarosan nyomát veszítettük. A Duna eltűnt. Ellopták, és vitték a Rajnába. csak kerestük és kerestük, de egy cseppet sem találtunk. Ez azért nincs mindig így. Csak a mi kedvünkért tűnt el a Duna Immendingen után. Hóolvadás és nagy esőzések alkalmával (amikor mi voltunk egyáltalán nem voltak nagy esőzések) van víz a mederben.

A víz az alapkőzet karsztos mészkőrepedésein, víznyelőin leszivárog a karsztvíz-szintig, majd a kőzetrétegek lejtésének megfelelően halad délkeleti irányba. Mintegy 12 kilométer után, Aach városkában bukkan a felszínre. Az Aach-folyó a Bodeni-tóba torkollik, s így a Duna vize a tóból a Rajnán keresztül végül az Északi-tengerbe (is) kerül.

A Duna ismét összeszedte magát és Sigmaringenben már komoly képet mutat. Itt nyerte meg a magyar Borus Demeter a Dunai Liga horgászegyesület sigmaringeni versenyén mindkét versenyszámot, és a közönség ünneplése közepette bejelentette, hogy végig kíván hajózni a Dunán a Fekete-erdőtől a Fekete-tengeri torkolatig, és közben csak az általa fogott halakból fog élni. Aki még nem olvasta el Jules Verne 1908-ban posztumusz megjelent, A dunai hajós című regényét, az kérem sürgősen pótolja, mert a Fekete-tengernél dolgozat lesz belőle.

Pár fotó erejéig megálltunk, hogy mindenki készíthessen felvételt távolról a csodálatos, máig lakott Hohenzollern kastélyról. Majd belülről is megtekintettük.

Az első erődítmény völgyet lezáró sziklákon a 11. században, a korai középkor végén épült, az első írásos feljegyzés is 1077-ből származik, amikor Sváb Rudolf német ellenkirály sikertelenül ostromolta meg a várat. A vár alatti város hivatalos megalapítására 1250-ben került sor. 1460-ban és 1500-ban kastéllyá építették át a várat. 1535-ben a Hohenzollern-ház sváb ágára szállt a Duna fölé magasodó impozáns várkastély, Sigmaringen vára és városa, majd négy évvel később a kastély pusztító tűzvésznek esett áldozatul. 1540-ben szerződésben is rögzítették a Hohenzollernek fennhatóságát Sigmaringen és Veringen felett.

Helyi tárlatvezetéssel tekintettük meg a kastélyt 2 csoportban. Az egyik csoport német nyelven hallgathatta a tárlatvezetést, a másik csoport pedig szintén németül, de Niki szinkrontolmácsolásában. Vezetőnk egy igazi „tisztá fajú árja” (*Az árja fajelmélet a 20. században kialakult fajelméleti teória. Az árjak (indoeurópaiak) civilizációs szerepét hangsúlyozó történelmi elméletek, a német romantikus nacionalizmus pángermán mozgalma és egyes teozófikusok misztikus fajelméleti tanainak összekapcsolásából született. Gyakorlati alkalmazására a nemzetiszocialista Harmadik Birodalom fennállása alatt került sor.*) volt a szó pozitív értelmében. Kék szem, szőke haj és a fejforma is belefért az elvártba ☺.

Ezt követően az első nagyvárosba, Ulmba látogattunk, ahol a végsőig kitért csapat először is megebédelt.

Majd megnéztük a Münstert belülről is. Tornya 161,53 m magasságával a világ legmagasabb templomtornya. 1890-től 11 évig a világ legmagasabb épületének számított.

A Münstert követően egy eltévedős, fogócskázós városnézést tartottunk, majd mindenki megtudta, hogy a legközelebbi illemhely a busz mellett 10 m-re található. Voltak, akik már korábban is tudták.

Ulm után elbuszoztunk a kelheimi szállásokra, majd esti szabad program következett. Ekkor már nem volt garantált az esőmentes időjárás.

4. nap 2017. július 26. (szerda)

A szokásos bőséges reggeli után sörözéssel folytattuk, de előtte pár kép szálláshelyünkről, Kelheimről, ahol a Duna csatlakozik a Rajnával egy csatornán keresztül.

Pár perces utazás után elértük a Duna egyik legszebb szakaszát, ahova látogatók százai sereglenek naponta, hogy gyönyörködjenek a tájban és Weltenburg hagyományos középkori sörfőzdéjében. A híres fekete sört is megkóstoltuk, és még hoztunk haza is a decemberi találkozóra. Aki nem rögtön a sörözőbe vetette magát, hanem sétált velem egyet, az még az eső előtt megtekinthette a rendkívül szép dunai áttörést. Egyébként is a söröző csak később nyitott ki.

Következett Regensburg. Rövid séta után várost néztünk kisvonattal - esőben. Szerencsére a kisvonat nem ázott be. Amikor kiszálltunk, az eső is elállt és mi ismét esőmentes időben folytattuk utunkat.

Olyan program következett, ami nem mindenkinek adatik meg. A legendás Siebnerin hajóra szálltunk, mint néhányunk őse. Mi azonban nem jöttünk vele Magyarorszáig, hanem elfogyasztottuk a számunkra előkészített bajor büfé ebédet, majd Walhallánál elhagytuk a hajót (nem a süllyedőt).

A Walhalla-csarnokot 1830-ban kezdték építeni a Duna partján, a Regensburg közelében lévő Donaustaufban I. Lajos bajor király uralkodása idején. Az emlékhelyen 1842 óta helyeznek el márvány mellszobrokat és emléktáblákat a jelentős németekről, illetve a Németország és a német nyelvű népek történetében fontos szerepet játszó személyiségekről.

Az ókori görög templomot imitáló épületet a germán mitológia háborúiban elesett, legbátrabb harcosainak lakhelye után nevezték el Walhallának. A dicsőség csarnokában látható mások között II. Katalin orosz cárnő, Immanuel Kant filozófus, Jakob Fugger augsburgi kereskedő, Peter Paul Rubens flamand festő, Johannes Brahms német zeneszerző, Konrad Adenauer, a Német Szövetségi Köztársaság első kancellárja és Albert Einstein fizikus márványból készült mellszobra.

Aki a felfelé vezető 425 lépcsőt túléli, az tényleg halhatatlan lesz. Nem kis fegyvertény volt feljutni. Viszont a csapat csillagos ötösre vizsgázott, mert „senkit sem hagytunk hátra”.

Közben ismerkedtünk a kecskékkal, de tényleg németek voltak, mert nem értettek magyar nyelven.

Walhalla után következett a városnézés Passauban. Hiába, itt már egy kicsit fáradt voltam, így az eső a kiszállás után is esett tovább. Azért véletlenszerűen belekeverek a képekbe egy olyant, ami nem akkor készült. Nem fog feltűnni. Ilyen képet egyébként sem nagyon lehet csinálni a földről, vagy a vízről.

A Duna, Inn, Ilz játékának sajátos elegyéből kialakult Passau. A kanyargós utcák összjátékából született hangulatnak köszönheti rendkívüli szépségét. Ebben a 700 éves városban főleg kereskedelemmel foglalkoztak, és a jómódú kereskedők igényei igen nagyok voltak, iskoláztatták magukat, és pezsgő társasági életet éltek.

A passauai Szent István-dóm, a világ legnagyobb templomi orgonájával büszkélkedhet. A Szent István-dóm az óváros legmagasabb pontján található. Nehéz barokk stukkói és mesés szép freskói, mind olasz mesteremberek munkái, akik az 1662-es tűzvész után kezdtek nagy munkába. A világhírű orgonának, amely a székesegyházban található 17 974 sípja, 233 regisztere, és négy harangjátéka van. Az óriás orgona öt egységét egyszerre is lehet működtetni, amely gigantikus látványt, és mindent elsőprő akusztikai élvezetet nyújt.

A szabad program után a szállás elfoglalása következett, ahol az első magyar recepciós üdvözölt bennünket. Minden szavát értettem és már azt hittem, hogy ilyen jól megtanultam németül.

5. nap 2017. július 27. (csütörtök)

A szokásos bőséges reggeli után hajóra szálltunk, gyönyörű napfényes időben. Hajózáshoz erre van szükség. Pár kép búcsúzóul a napfényes Passautól és irány egy több mint 5 órás hajóút Linzig 3 zsilipezéssel. Olyan nagy hajóval mentünk, hogy nem fért be Passaubá, így egy másik hajóval vittek minket hozzá. Közben természetesen enni is kell, mert éhen halunk, így a hajón volt ismét az ebéd.

Mivel a hajó kicsit késett, ezért többek örömeire kihagytuk a programból a koncentrációs tábor megtekintését kívülről. Következett a Linzerezés egy magyar tulajdonban lévő kávézóban, Mauthausenben.

Ezt követően egy kis ékszerdobozt néztünk meg az óperenciás tengeren túl, Ennsben

Enns 11 523 lakosú város Ausztria Oberösterreich tartományának Linz-Land kerületében. Az ország legidősebb városa, 1212-ben kapta meg a városi rangot. Az ezt hitelesítő okmány megtekinthető az ennsi városi múzeumban. Jelképe a város közepén álló 60 méter magas torony.

A kőkorszak óta lakott terület i. e. 400 körül a kelták foglalták el, majd a római időkben Noricum része volt. A dunai árvizek elől a mai Lorch városrész közelében fekvő Laureacumba telepítették a II. légió (Legio II Italica) 6400 katonáját. Városi rangot először Caracalla császártól kapott i. sz. 212-ben. A polgári lakosság létszáma idővel 30 ezerre nőtt. Diocletianus keresztényüldözése idején, 304. május 4-én itt halt mártírhálált Szent Flórián.

Utunk közvetlenül a Duna partján a hegyek között vezetett a szállásig Pöchlarnba.

Megnéztük a Nibelung emlékművet, majd irány a vacsora a szálláson. Ez már nem Németország. Helyre is kellett „tenni” a tulajdonost, de utána már minden rendben ment.

6. nap 2017. július 28. (péntek)

A legszebb nap reggelére ébredtünk. Csodálatos napsütés, és két hajózás várt ránk. Reggeli után irány Melk. Nagyon aranyos idegenvezetőnk magyar nyelven vezette végig az egész csapatot. Mindenkit lenyűgözött egyedi stílusával. A belső látnivaló után következett a kert, ami szintén gyönyörű volt.

Az osztrák barokk legnagyobb hatású egyházi épülete. Az UNESCO világörökség részeként a wachau kultúrtáj egyik leglátványosabb nevezetessége a melki bencés apátság, 1000 éve Alsó-Ausztria szellemi és kulturális központja. A már messziről látható, várként emelt pompás barokk stílusú épületegyüttes a Duna mentén, csodálatos természeti tájba ágyazva, világhírű kolostori könyvtárral, pompás díszítésű templommal, felbecsülhetetlen egyházi kincsekkel, hatalmas angolparkkal, impozáns épületegyüttessel az érdeklődők százezreit bűvöli el évről-évre.

Következett a hajóra szállás, majd az ebéd. Sokak szerint ez volt a Duna legszebb szakasza.

A Wachau vagy wachau kultúrtáj Ausztria 2000 óta világörökségi védelmet élvező 30 kilométer hosszú völgy-szorosa a Duna mentén, Melk és Krems an der Donau városok között, Alsó-Ausztriában.

A táj természeti környezete, települései, azok világi és egyházi építészete (várak, kolostorok, templomok, lakóházak együttese) egyfelől a vidék középkori arculatát őrzi, másfelől az ausztriai barokk építészet legszebb emlékeit vonultatja fel. A Wachau völgye szolgál az 1200 körül született felnémet hőseposz, a Nibelung-ének helyszínéül is.

Gyorsan buszra szálltunk, mert el kellett érni az első Duna menti fővárosból, Bécsből a második Duna menti fővárosba, Pozsonyba tartó szuperhajót.

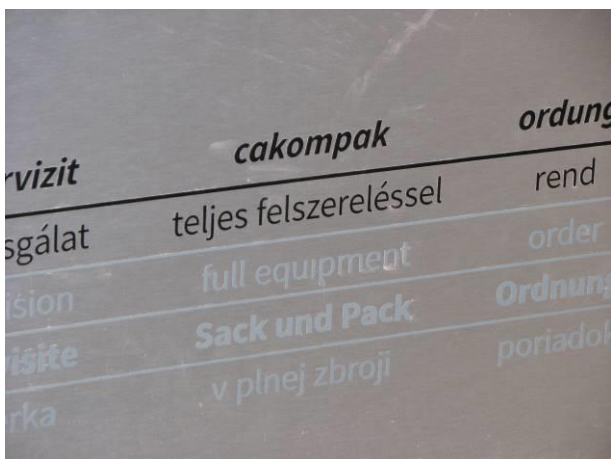

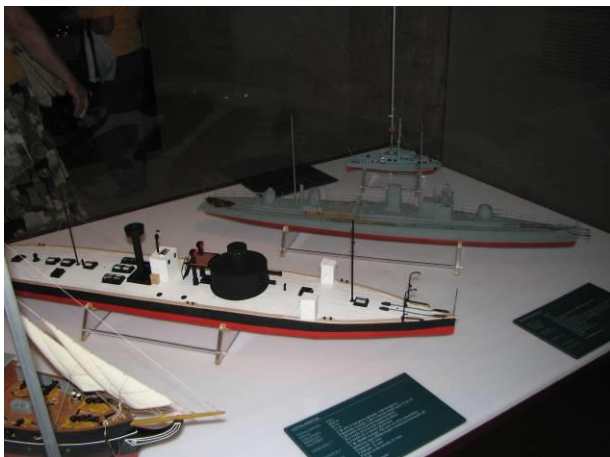

Pozsonyban átszálltunk a hajóról a buszba, ahol már előkészítve várt mindenkit a szendvics vacsora. Irány Komárom, a szállás a fürdő elfoglalása. Mindkettővel volt egy kis probléma. A szálláson a magyar bürokráciába ütköztünk, a fürdőben pedig a zárt ajtók mögül nem túl udvariasan magyarázó biztonsági őrbe. Vajon a külföldieket is rögtön két ilyen élmény éri, amikor hozzánk jönnek? A fürdő küldött egy e-mailt a címemre, hogy a rossz időjárási viszonyok miatt nem lesz éjszaka nyitva. Ezt persze csak vasárnap olvastam. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy tényleg nem lehet garantálni egy éjszakai nyitva tartást.

7. nap 2017. július 29. (szombat)

A reggeli olyan ételt is tartalmazott, ami máshol nem volt. Ez pedig a bundás kenyér volt nagy örömömre, örömünkre. Következett egy igazi magyar erőd, mégpedig a komáromi Monostori Erőd. Ilyen tárlatvezetéssel ritkán találkozik az ember. Az egész csoport figyelmét az elejétől kezdve a végéig teljesen lekötötte érdekes mondanivalójával és határozott stílusával.

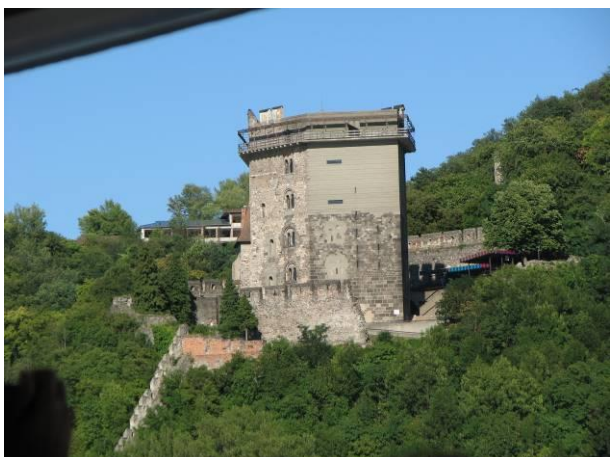
A Monostori erőd - Közép-Európa legnagyobb újkori erődje - 1850 és 1871 között épült. A klasszicista stílusú hadtörténeti műemlék lenyűgöző látványt nyújt hatalmas, precízen faragott kövekből épített falaival, a védműveket borító 3-4 méter vastag földtakarójával és több kilométer hosszú földalatti folyosórendszerével (kazamata-hálózatával).

Ismét irány a busz és Esztergom, ahol a túlsó oldalról, Párkányból készítettünk gyors képeket, mivel mindenki nagyon éhes volt az egész hetes túra miatt, és siettünk ebédelni.

A képen jól látható az időjárás akkori állapota is.

Ebéd Esztergomban, majd ismét hajóra szállás, és irány Budapest.

Hajó után busz, és rövid búcsúmegállás Mohácson.

Pár szót búcsúzóul. Köszönöm mindenkinek, hogy betartotta a megbeszélte időpontokat és így nem kellett „otthagynunk” senkit sem. Köszönet Istvánnak a biztonságos vezetésért, Jakabnak az idegenvezetésért, Nikinek a tolmácsolásért és az előkészületekért, Zsuzsának a háttérmunkáért.

Nagyon jól esett az a vélemény, aminek többen is hangot adtak. Mégpedig:

„Sosem voltam még ilyen pontosan megszervezett kiránduláson”.

Igyekszem a következő részt is hasonló minőségben megtervezni és véghezvinni. Sőt már van ötletem a szint emeléséhez is, mivel egyik útitársunktól ötös alatt kaptam, hogy még tudjak fejlődni. El kell jönni, és kiderül!